

בבית משפט השלום ת"א – יפו

ת.א. 44458-03-15
קבוע לקדם משפט ליום 15/10/15
בפני כב' השופט רונו אילן

בעניין שבין:

1. ויקטור פאלח ת.ז. 30550909
  2. יוסי פאר ת.ז. 042390104
  3. פיני עוז ת.ז. 05817390
  4. טל אחרון ת.ז. 25497918
  5. נוסוב סנזיאנה ת.ז. 3107183333
- כולם באמצעות ב"כ עו"ד יוסי פאר
 מרח' נחל ים 40, ראשון לציון
 טל': 054-4500653 פקס: 03-9626673

המבקשים
(הנתבעים)

- נ ג ד -

נציגות ועד דיירי בניין ה"סיטי טאוור"
 באמצעות רו"ח דרור שמוניס ת.ז. 014834030
 מרח' מנחם בגין 3, רמת גן (להלן: "הועד הנוכחי")
 כולם באמצעות ב"כ עו"ד ציון בהלול
 מרח' מנחם בגין 3, לאונרדו סיטי טאוור
 ת.ד. 126 רמת-גן טל': 03-5445545
 פקס: 057-7961203 נייד: 054-7799000

המשיבים
(התובעים)

תגובה מטעם המשיבים לבקשת המבקשים לסילוק על הסף **מחמת מעשה בית דין**

בהתאם להחלטת ביהמ"ש הנכבד מיום 22.6.15, מתכבדים המשיבים-התובעים להגיש תגובה מטעמם, כדלקמן.

זהו דבר התגובה:

1. בפתח הדברים יציינו המשיבים, כי הבקשה שבכותרת מגיעה לאחר מספר רב של בקשות סרק מיותרות וחסרות כל בסיס עובדתי ואו משפטי שהוגשו על ידי המבקשים בחודשים האחרונים, במהלכם המבקשים עשו כל שעלה בידם על מנת לנסות ולהתיש את המשיבים תוך התחמקות ממענה לגופן של טענות התביעה דנא.
2. בבקשתם זו, מסתמכים המבקשים על ההלכה המשפטית לפיה מקום בו קוים דיון לגופו של עניין בפלוגתא בין הצדדים וזו הוכרעה בפסק דין חלוט, מנועים אותם הצדדים מלפתוח פלוגתא זו בשנית.

3. לאמור, על מנת לקבוע כי הכרעה של ערכאה שיפוטית מהווה מעשה בית דין, על הכרעה זו לעמוד במספר קריטריונים מצטברים, כפי שימנו להלן:

- 3.1. זהות הצדדים.
- 3.2. זהות הפלוגתא בין הצדדים, על רכיביה העובדתיים והמשפטיים.
- 3.3. טרם קבלתה של ההכרעה קיים דיון בין הצדדים באותה פלוגתא במסגרת התובענה הראשונה, ולצד שנגדו מועלית טענת השתק בהתדיינות השנייה היה יומו בבית המשפט ביחס לאותה פלוגתא.
- 3.4. התובענה הראשונה הסתיימה בהכרעה מפורשת או מכללא של בית המשפט באותה פלוגתא, בקביעת ממצא פוזיטיבי.
- 3.5. ההכרעה הייתה חיונית לצורך פסק הדין שניתן בתובענה הראשונה.

4. בעניינו, סומכים המבקשים את בקשתם על החלטת המפקח מיום 17.2.14 בעניין בקשה לסילוק תביעה על הסף בגין תביעה שהגישו המבקשים בהיותם נציגות ועד הדיירים כנגד הגב' רות עופר בעלת דירה בבנין המשותף בתיק 42/14 שהתנהל אצל כבוד המפקח על הבתים המשותפים בתל אביב (להלן: "תביעת המפקח").

5. הגב' רות עופר ביקשה לסלק את תביעת המפקח כנגדה בארבע עילות (ר' נספח א עמ' 1 פסקה 1):

- 5.1. ניגוד עניינים חמור שעה שבא כוח התובעת הוא גם חבר נציגות ועשוי להידרש למסור עדות בהליך.
- 5.2. כתב התביעה אינו מגלה עילה שעה שהתובעים פועלים ללא סמכות.
- 5.3. העדר יריבות.
- 5.4. התיישנות.

6. **כבוד המפקח בהחלטתו (פיסקה 2 עמ' 2 בנספח א בבקשה) קובע:**

" כל עילות הסילוק הנטענות בבקשה דנן מחייבות בירור עובדתי בטרם ניתן יהיה ליתן הכרעה בהם".

7. יחד עם זאת קובע כבוד המפקח בפסקה 6 עמ' 2 נספח א בבקשה כי:

" אין הכרח בדין כי נציגות תהיה מחויבת בייצוג משפטי חיצוני לצורך ניהול הליכים על ידה. חבר נציגות שאינו עו"ד, יכול להופיע בשמה של נציגות ולייצגה בהליך משפטי בפני המפקח (ואף אם הוא נדרש למסור עדות מטעמה של הנציגות). ובהתאם אין כל הצדקה מדוע נציגות, שחבר הנציגות שמיצגה בהליך הינו עורך דין, תופלה לרעה בהקשר זה".

ובהמשך – פסקה 3 עמ' 3 נספח א בבקשה קובע כבוד המפקח:

" המבקשת תוכל לשוב ולהעלות טענותיה שבבקשה (למעט טענתה בדבר ניגוד העניינים כאמור)".

8. לשיטתם של המבקשים, החלטה זו בעניין ניגוד העניינים מהווה מעשה בית דין המשליך על התביעה דנא ולפיכך אין לדון בה מחמת מעשה בית דין.

7. ברור כי אין בהחלטת המפקח מעשה בית דין (החלטה אחרת) הקשור לתביעה דנא. לכל היותר יכולה החלטת כבוד המפקח להוות השתק פלוגתא בעניין ייצוג נציגות על ידי עו"ד שהוא גם חבר ועד הנדרש לתת עדות מטעמו, הא ותו לו.
8. די לעיין בכתב התביעה דנא בכדי להבין שטענה כזו כלל לא נטענה על ידי התובעים ואינה מהווה מחלוקת.
9. יחד עם זאת, מגדילים המבקשים לעשות ומשקרים במצח נחושה לבית משפט הנכבד בהציגם מצג שווא כי המפקח לשיטתם, דן והכריע בפעילותם של הנתבעים בזמן שכיהנו כחברי ועד הבית ואף נתן גושפנקה לשכר טרחתם מקופת ועד הבית – כשלא היו דברים מעולם (ראה 1 ב לבקשה) !
10. עוד יצוין, כי מעבר לאמירה זו עליה בונים המבקשים תלי תילים, נמנעים האחרונים מלציין בפני בית המשפט הנכבד את כלל העובדות הרלוונטיות והמהותיות לבחינת בקשתם שבכותרת, והן:
- 10.1. זהות הצדדים שונה:
- ראשית** – ההחלטה לא ניתנה בחסות הליך משפטי שהתנהל בין הצדדים להליך שבכותרת ולמעשה, קודם להגשת התובענה שבכותרת על ידי המשיבים לא התנהל כל הליך משפטי בין הצדדים;
- שנית** – המבקשת 5 אינה נמנית עם דיירי הבית המשותף ולפיכך ברי כי היא אינה יכולה להיות צד לכל הליך המתנהל מול המפקח על הבתים המשותפים.
- 10.2. ההחלטה שהתקבלה על ידי המפקח על המקרקעין עניינה בזכאותו של עו"ד המכהן כחבר ועד בית משותף (מבקש 2 בא כוח הנתבעים – עו"ד פאר) לייצג את ועד הבית מול המפקח ככל חבר ועד אחר ואף לתת עדות מטעמו מבלי שהעניין יהווה ניגוד עניינים – הא ותו לא, בעוד שעילת התביעה בתיק זה הינה כספית, השבה וניזיקית ומופנית כלפי 4 נתבעים נוספים. מן האמור לעיל ברי, כי אין מדובר בעילות זהות ועל כן דין טענותיהם של המבקשים בבקשתם להידחות על הסף, מה גם שממילא אין בסמכותו של המפקח על המקרקעין לדון ולהכריע בעילות נזיקיות המועלות בכתב התביעה [די"נ 20/73 שמע נ' סדובסקי, פ"ד כח(1), 730 (1974)].
- ויובהר, עניינה של תביעה זו בגזל שביצעו המבקשים כלפי המשיבים, תוך ניצול מעמדם ותפקידם ואין כל מחלוקת בין הצדדים באשר לזכותו של עו"ד המכהן כחבר ועד בית לייצג את נציגות הועד בפני המפקח ואף להעיד מטעמה – אך לא בכך עסקין בתביעה זו. תביעה זו עניינה כאמור **בגניבת כספי המשיבים על ידי המבקשים במשך תקופה של כשנה וחצי!!**
- 10.3. קודם למתן ההחלטה לא התקיים כל דיון בין הצדדים לתובענה זו ולמותר לציין כי למשיבים לא ניתן יומם בבית המשפט לחשיב לטענות המבקשים.
- 10.4. בניגוד גמור לטענת המבקשים המטעים את כבוד בית המשפט – ההחלטה עליה סומכים המבקשים בקשתם הינה "החלטה אחרת" ואינה מהווה פס"ד. הווה אומר, כי גם מטעם זה אין החלטה זו עומדת בתנאים הנדרשים על מנת לקבוע כי מהווה היא יסוד למעשה בית דין.
- עוד יוסף ויובהר, כי ההחלטה כלל אינה קובעת מסמרות בעניין הנדון שבפנינו אלא מבטאת היא את גישת המפקח, הא ותו לאו.

11. במצב דברים שכזה נהיר, כי אין כל מקום לטענת המבקשים לפיה יש לדחות התביעה שבכותרת על הסף מחמת מעשה בית דין בהקשר לפועלו של המבקש 2 כעו"ד בשורות נציגות הועד ונראה כי המבקשים כלל אינם מבינים את תכליתה של הבקשה אשר ביקשו.
12. לא זו אף זו, נדמה כי המבקשים "שכחו" על מה נסבה תובענה זו לכתחילה שכן אילולא היו נשכחות עילות התביעה על דם, בקשה זו כלל לא הייתה באה לעולם ולכן, ראוי להזכיר על מה באמת הליך זה נסוב במטרה לבאר עד כמה בקשתם של המבקשים ריקה מתוכן. ובמה דברים אמורים?
13. הגם שברור כי אין מדובר בעילות זהות (כפי שפורט בהרחבה לעיל) יוסיפו המשיבים ויתייחסו לגופה של הטענה המשמשת יסוד לבקשה לדחייה על הסף והיא ניגוד העניינים של המבקש 2. המשיבים טענו וממשיכים לטעון, בין היתר, כי המבקש 2 נבחר לשמש כנציג בועד הדיירים ובעודנו ממלא תפקיד זה פעל הוא מתוך חמדנות, תאוות בצע וניצול לרעה את תפקידו בכובעו כחבר ועד הבית המשותף לטובת מקסום ריווחו האישי בכובעו כעו"ד.
14. בהקשר זה ראוי לסקור כיצד מוגדר ניגוד עניינים על ידי לשכת עורכי הדין: "מקום בו יש לשרך הדין אינרס עצמאי ונפרד משל הלקוח שעלול לעמוד בסתירה לאינרס של הלקוח. הוא אינו יכול לייצג את הלקוח. גם כאשר האינרס שלו סמוי מעין אך גם כאשר הוא נלוי זאת מכוח כלל 14(א) לכללי האתיקה" (אתיקה מקצועית, גיליון 48, אוקטובר 2012).
15. מלשון ההחלטה עליה סומכים המבקשים בקשתם עולה כאמור, כי כבוד המפקח כלל לא הכריע בטענת המשיבים לפיה המבקש 2 קידם אינטרסים עצמאיים הסותרים את האינטרסים של המשיבים ולפיכך ראוי כי טענה כבדת משקל זו תידון בפני בית משפט נכבד זה.
16. למותר לציין, כי הגם אם תתקבל טענת המבקשים ביחס לניגוד העניינים הנטען כלפי המבקש 2 (טענה המוכחשת מכל וכל!), הרי שתביעה זו עניינה בעילות תביעה ענייניות נוספות שמן הדין ומן הצדק לבררן בין כותלי בית משפט נכבד זה ולו בשל כך בלבד ברי כי אין כל מקום לבקשה זו.
17. יחד עם זאת, לא מן הנמנע לציין, כי נחזה שהמבקשים אימצו לעצמם שיטת עבודה לפיה מגישים הם בקשות האחת אחרי השניה, מבלי ליתן הדעת האם בכלל קיים יסוד להגשתן, תוך תקווה כי יצליחו להתחמק מטענות המשיבים ב"שיטת מצליח". כך נדמה, כי גם בקשה זו הוגשה כלאחר יד, תוך ניסיון נלוז לסמא את עיניו של בית משפט נכבד זה.
18. ויוזכר, כי בקשה זו הוגשה לאחר בקשה קודמת בה ניסו המבקשים לטעון לסוגיית "הליך תלוי ועומד", אחותה של בקשה זו, וגם לבקשה זו נתנו המשיבים התייחסותם המפורטת למבחן זהות העילות.
19. ברור, כי במקרה שלפנינו המבקשים פועלים בחוסר תום לב מובהק תוך שהם מגישים לבית המשפט הנכבד בקשה נוספת תלושה מן המציאות, תוך שממשיכים הם להתחמק מחובתם על פי כל דין לדון בתביעה הכספית שהוגשה כנגדם.
20. בנקודה זו יוסף ויצוין, כי למגינת הלב המבקשים עושים ככל העולה על רוחם ומתנהלים באופן בו אין דין ואין דיין. ויוסבר: מכלול הבקשות אשר הגישו המבקשים עד כה לתיק בית המשפט, לא נשלחו לידי משרד הח"מ כמחויב על פי התקנות.

21. יש לציין, כי הח"מ ממשיך לגלות באופן מקרי דרך אתר נט המשפט מעת לעת אודות הבקשות המוגשות לתיק והחלטות כבי"מ ביהמ"ש לכל בקשה ובקשה.
22. התנהלות זו, קרי אי שליחת הבקשות לידי הח"מ כמתחייב וכראוי בניהול תיק משפטי – מדברת בעד עצמה ומן הראוי כי ביהמ"ש הנכבד יסב תשומת ליבו לכך.
23. לא זו אף זו, הרי שלבקשה נשוא התגובה דנן – בוהה לבקשות קודמות שהוגשו במסגרת הליך זה על ידי המבקשים, **לא צורך תצהיר ערוך כדין על פי התקנות, ללא כל צידוק לכך ואף מטעם זה מתבקש ביהמ"ש הנכבד להורות על דחיית הבקשה תוך חיוב המבקשים בהוצאות משפט.**
24. התנהלותם העקבית של המבקשים מבטאת באופן הבוטה ביותר את זלזולם בסדרי הדין והראיות הקובעים באופן ברור וחד משמעי באיזה אופן יש לנהל הליך משפטי תקין, תוך דריסת זכויותיהם הדיוניות והמהותיות של המשיבים.
25. התנהלותם הקלוקלת של המבקשים שזורה כחוט השני לאורכו של ניהול הליך משפטי זה (בוהה להתנהלותם הקלוקלת והבלתי חוקית כועד בית שהובילה לפתיחתו של הליך זה!). בנסיבות אלה, אין להתיר למבקשים לעשות קפנדריה בסדרי הדין ומשעה שבחרו אלה האחרונים להגיש בקשתם מבלי לצרף לזו את המסמכים הנוכחים בגופה וכן בחרו הם להימנע מלצרף לבקשה תצהיר שיתמוך בטענות העובדתיות הנטענות בה, אין להתיר להם הגשתה של בקשה זו.
26. נדמה כי אין צורך להרחיב על חומרת הפגיעה שתיגרם לזכויות המשיבים בהליך אילו יתאפשר למבקשים להמשיך בדרך בה בחרו לנקוט לפיה הם עושים ככל העולה על רוחם בהגישם בקשות סרק רבות, הגשתן שלא כדין ואי המצאתן להח"מ. תופעה זו יש לקטוע באיבה, באופן התואם את רוח הפסיקה הענפה הסולדת מהתנהלות מעין זו ומצדיקה מתן **פיצויים עונשיים**. ולתימוכין ראה ע"א 140/00 עיזבון המנוח מיכאל אטינגר ז"ל נ' החברה לשיקום ופיתוח הרובע היהודי בעיר העתיקה בירושלים בע"מ, פ"ד נח(4) 486, 566-567 (2004), שם הכיר בית המשפט בסמכותו לפסוק פיצויים עונשיים ועמד על ההיבט העונשי ההרתעתי של הפיצויים העונשיים במשפט האזרחי; וכן ת"א (י-ם) 2555/00 מרגלית נ' מדינת ישראל (לא פורסם), המצדיק פסיקתם של פיצויים עונשיים בנסיבות של ניהול הליכי סרק, ובמיוחד במקום בו הוכח כי ה"עובדות" שהובאו בבקשת אחד הצדדים להליך כוזבות בעליל.
- עוד ראה בעניין זה: תק 6111186 (תק ת"א) ג'רופי ואח' נ' רשת מלונות דן ואח' (טרם פורסם, 22.11.2006; ד"מ 1882181 אבניצקי נ' בלומברג (טרם פורסם 28.4.2884); בגץ 821198 אברהם מנחם נ' רשם האגודות השיתופיות, מד(1) 516 (1190); בגץ 119188 פלוני נ' משרד העבודה והרווחה, מד (1) 275 (1990).
27. משכלו כל הקיצין, יתבקש בית המשפט הנכבד לחשית על המבקשים הוצאות משפט ממשיות שיפסיקו התנהלות דורסנית זו של המבקשים לאלתר ויאפשרו המשך בירורה של תביעה זו באופן הוגן, הגון וצודק.

סוף דבר

28. סעד של דחיית תביעה על הסף הינו סעד אשר בהתאם להלכה הפסוקה ינתן רק במקרים חריגים ולא בכדי – סעד זה סותם את הגולל בפני התובע וההלכה מלמדת כי דרך הכלל יש להעדיף בירור ענייני של הסוגיות השנויות במחלוקת. ראה לעניין זה: ע"א 455/06 חלקה 21 נ' עיריית הרצליה (פורסם בנבו, 11.06.2009); ע"א 693/83 שמש נ' רשם המקרקעין פ"ד מב(2) 671, 668.
29. ויפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת ארבל בקובעה, כי: "כלל הוא כי מחיקה על הסף של תביעה היא אמצעי קיצוני הנוקט רק מקום שאין אפשרות, ולו קלושה, כי התובע יזכה בסעד המבוקש" (רע"א 359/06 עו"ד ד' חורי מועין נ' עו"ד סאלמן פרג' (לא פורסם)).
30. בענייננו, ברור כי לא נעשה מעשה בית דין המשליך על התביעה דנא ואין כל מקום לבקשה שבכותרת ומן הראוי כי לאור התנהלות המבקשים ואי עמידתם בתקנות כמתחייב וכנדרש, תידחה בקשתם על הסף, תוך חיובם בהוצאות ריאליות בגין הגשת בקשות סרק כגון זו שאין בהן אלא לגרום למשיבים טרטור וטרחה מיותרים.
31. יצוין, כי לתגובה זו לא צורף תצהיר הואיל ומדובר על טענות משפטיות גרידא והסתמכות על נספחי הבקשה.
32. אשר על כן, מתבקש ביהמ"ש הנכבד להורות על דחיית הבקשה וכן לחייב את המבקשים בהוצאות המשיבים בגין הגשת תגובה זו וכן בשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

ציון בהלול, עו"ד
ב"כ המשיבים